



En buenas manos

Títol original: *Pupille* **Direcció i guió:** Jeanne Herry **País:** França **Durada:** 119 min
Any: 2018 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Sandrine Kiberlain, Gilles Lellouche, Elodie Bouchez, Olivia Côte, Clotilde Mollet, Jean-François Stévenin, Bruno Podalydès, Miou-Miou **Música:** Pascal Sangla **Fotografia:** Sofian El Fani **Distribuïdora:** Caramel Films
Estrena a Espanya: 01/05/2019
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol i versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

En Theo acaba de néixer. Després de donar a llum, la seva mare biològica l'entrega a un programa d'adopció. Llavors els serveis d'adopció han de trobar la que es convertirà en la seva mare adoptiva. A l'altre extrem, l'Alice (Élodie Bouchez) fa gairebé deu anys que lluita per ser mare. Un grup de professionals treballarà perquè en Theo i l'Alice puguin reunir-se. (Sensacine.com)

CRÍTICA

2018.12.05 - Jeanne Herry signa un excel·lent film coral, molt reeixit i amb un gran pudor emocional, sobre el part secret i l'adopció

Entre una dona decidida a abandonar el seu fill acabat de néixer i una altra que somia desesperadament ser mare, hi ha tot un seguit d'intermediaris relativament desconeguts que té la missió de preservar l'estabilitat del nadó, trobar les millors condicions d'acollida, pensar en cada etapa del seu present i el seu futur, avaluant en profunditat les emocions d'una i altra banda, la qual cosa no és fàcil i exigeix molta dedicació, escolta, empatia, lucidesa i sentit de la responsabilitat.

Jeanne Herry s'endinsa en aquest procés a través de la ficció a **En buenas manos (Pupille)**, el seu segon llarg després d'*Elle l'adore* (nominat al Cèsar 2015 a millor òpera prima), i aquesta incursió es revela com un autèntic èxit cinematogràfic, pedagògic i emocional, sobretot gràcies a un guió molt ben estructurat i documentat (signat per la realitzadora) i a intèrprets impecables en els múltiples rols que envolten el nadó de la pel·lícula.

"El consell de família ha pres la decisió de confiar-vos un fill en adopció. És un nen de dos mesos i mig. Va néixer a Brest el 26 de setembre. Va ser donat en adopció després del part per la seva mare biològica". Així arrenca **Pupille**, amb l'emoció de la futura mare, l'Alice (**Élodie Bouchez**), en sentir la bona notícia. A partir d'aquí, la trama es desplega mitjançant un *flashback*; veiem en Jean (**Gilles Lellouche**) aclaparat per la seva feina com a assistent familiar, acollint adolescents més que difícils que han estat separats dels seus pares. Després, ens desplaçem a l'ala de maternitat, a la qual arriba de manera sobtada una jove a punt de donar a llum, i afirmant des del primer moment que no vol el fill. Els procediments del part secret es posen en marxa; una assistenta social, la Mathilde (**Clotilde Mollet**), informa la mare de quan podria celebrar-se el procés verbal anònim ("Sóc aquí per protegir el seu secret"), sobre el termini de dos mesos per retractar-se i sobre els documents d'accés als orígens personals ("Pot deixar la seva identitat en un sobre confidencial tancat que permetrà en un moment donat que el seu fill la trobi. Pot deixar unes paraules, un objecte o res"). A continuació, les educadores de protecció de la infància (particularment la Karine, interpretada per **Sandrine Kiberlain**) prenen el relleu, buscant una família d'acollida provisional (que resulta ser Gilles Lellouche) per al nadó, el petit Théo, supervisant amb atenció el seu desenvolupament (ja que apareixen diversos problemes), mentre que els seus companys de la Direcció de la Infància (amb la Lydie al capdavant, interpretada per **Olivia Côte**) comencen a buscar en les seves llistes uns pares adoptius adequats ("la meua feina no és trobar un fill a pares que pateixen, sinó trobar els millors pares possibles per a nens que passen per dificultats") entre els candidats preseleccionats per a una adopció després d'un llarg procés d'avaluació.

Sense afegir res més a una emotivitat que ja és de per si naturalment present a través de les diferents perspectives del film, **En buenas manos** es revela com un mosaic particularment encertat i harmoniosament elaborat. Abstenint-se de jutjar els protagonistes i tractant de posar de manifest totes les facetes que envolten el procés que va des de l'abandonament fins a l'adopció, incloent-hi els dubtes (i la vida privada) dels agents socials ("A la vida, tots tenim camps de mines i camps de flors"), la directora aconsegueix un bon equilibri entre afectivitat i investigació, sentiment i observació, ficció commovedora i realisme precís. Un conjunt molt aconseguit, en definitiva, que ja va ser premiat amb els Bayard d'Or a millor guió i millor actriu (Élodie Bouchez) al Festival de Namur i que deu molt a la feina discretament sofisticada de **Sofian El Fani** com a director de fotografia i **Pascal Sangla** com a compositor de la banda sonora.

Fabien Lemercier – Cineuropa.org